

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI

BROJ: 11 0 U 010570 12 U

Dana: 12.02.2014. godine

Okružni sud u Banjaluci i to sudija Šukalo Sunita, uz učešće Glamočić Đurđije kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženja građana „Borba protiv korupcije – Transparency International Bosne i Hercegovine“ sa sjedištem u Banjaluci, Ul. Gajeva br. 2, koje zastupa zakonski zastupnik Đikić Emir, kao direktor (u daljem tekstu: tužilac), a koji je angažovao punomoćnika, _____, i, advokata iz _____, protiv tuženog Ministarstva trgovine i turizma Republike Srpske, radi onemogućavanja pristupa informacijama tuženog, dana 12.02.2014. godine donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Postupak se obustavlja.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove proistekle vođenjem ovog upravno-sudskog spora u iznosu od 850,00 KM, koje je dužan platiti u roku od 30 dana od dana prijema ovog rješenja, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužbom podnesenom ovom sudu, dana 12.10.2012. godine, protiv tuženog tužilac ističe da je, dana 17.07.2012. godine, pozivajući se na Zakon o slobodi pristupa informacijama uputio zahtjev za pristup informacijama tuženog i tražio dostavu određenih informacija koje su pod kontrolom ovog organa. Protekom roka od 15 dana tuženi se nije oglasio, pa je tužilac uputio urgenciju, a dana 30.08.2012. godine i žalbu zbog „ćutanja administracije“, kako to nalaže Zakon o opštem upravnom postupku („Sl. glasnik RS“, broj 13/02, 87/07 i 50/10- u daljem tekstu: ZUP). Tuženi nije odlučio o žalbi tužioca iz kojih razloga je tužilac zatražio zaštitu suda.

Dopisom od 15.10.2012. godine, a postupajući u smislu člana 24. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik RS“, broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), s tim da tuženi nije postupio po nalogu suda iako je pomenuti dopis zaprimio 17.10.2012. godine. Dana 28.03.2013. godine upućena je urgencija tuženom kako bi se dostavio traženi spis i stvorili uslovi za postupanje suda, ali tuženi nije reagovao, iako je dana 29.03.2013. godine zaprimio urgenciju suda. Imajući u vidu činjenicu da se tuženi oglušio o zahtjeve suda na koji način je iskazao nepoštovanje prema sudu, dopisom od 23.09.2013. godine, a kako je tuženi počinio prekršaj iz člana 65. stav 2. tačka 2. ZUS, sud je dostavio zahtjev Glavnom republičkom upravnom inspektoratu sa sadržajem kao na zahtjevu. Dopis je zaprimljen od strane pomenutog upravnog organa, dana 24.09.2013. godine, nakon čega je tuženi uputio sudu obavijest koja je zaprimljena 25.10.2013. godine u kojoj obavještava sud da je tužiocu omogućio pristup traženim informacijama i na taj način stvorio uslove za primjenu Zakona o slobodnom pristupu informacijama. Dopisom od 04.02.2014. godine sud se obratio tužiocu kako bi utvrdio tačnost navoda iz obavještenja tuženog, te da li tužilac i dalje ostaje kod podnesene tužbe, nakon čega je preko iskazanog punomoćnika, tužilac, dana 10.02.2014. godine potvrdio tačnost navoda tuženog i tužiocu dostavio tražene podatke, kojom prilikom je

predložio primjenu člana 23. stav 2. ZUS. Pored toga, tužilac je tražio naknadu troškova nastalih vođenjem upravno-sudskog spora, imajući u vidu da je tuženi njegovom zahtjevu udovoljio nakon godinu dana od dana podnošenja zahtjeva, odnosno tužbe, koje troškove je precizirao te tražio konačno iznos od 850,00 KM. Sud je odlučio kao u dispozitivu rješenja iz sljedećih razloga:

Odredbom člana 20. ZUS propisano je da tužilac može odustati od tužbe sve do donošenja sudske odluke. U tom slučaju nadležni sud rješenjem obustavlja postupak, pa kako su se stekli uslovi za primjenu pomenute zakonske odredbe to je sud odlučio kako stoji u stavu 1. dispozitiva ovog rješenja.

Kada se radi o zahtjevu tužioca za naknadu troškova koji su nastali vođenjem predmetnog upravno-sudskog spora, tada je sud odluku zasnovao na odredbi člana 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 63/11), te člana 396. i 390. Zakona o parničnom postupku („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 i 49/09- u daljem tekstu: ZPP), a koji se shodno članu 48. ZUS primjenjuje u upravnim sporovima. Naime, tužilac je preko iskazanog punomoćnika blagovremeno opredijelio nužne troškove u ukupnom iznosu od 850,00 KM, koji podrazumijevaju troškove zastupanja po punomoćniku, advokatu, u iznosu od 750,00 KM, kako je to precizirano u tužbi (sastav tužbe 600,00 KM i paušal od 20%-150,00 KM) kao i iznos od 100,00 KM na ime takse na tužbu, koju taksu je tužilac izmirio, a što je sve u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 68/05). Osnovanost zahtjeva za naknadu troškova proisteklih vođenjem ovog upravno-sudskog spora proizlazi iz već pomenutog člana 390. ZPP koji propisuje da tužilac koji povuče tužbu, dužan je protivnoj stranci nadoknaditi parnične troškove, osim ako je povlačenje tužbe uslijedilo poslije ispunjenja zahtjeva od strane tuženog. Kod nesporne činjenice, koja proizlazi iz predmetnog spisa da je tuženi udovoljio zahtjevu tužioca – omogućio mu nesmetan i slobodan pristup informacijama, nakon što je o prekršaju iz člana 65. stav 2. tačka 2. ZUS obaviješten Glavni republički upravni inspektor, to je jasno da je tužilac tražio obustavu postupka nakon ispunjenja zahtjeva od strane tuženog, shodno čemu mu pripada naknada nužnih troškova, nastalih vođenjem ovog upravno-sudskog spora.

Zapisničar
Glamočić Đurđija

Sudija
Šukalo Sunita

Судья
Сукало Сунита